

Ե Թ Է

Եթէ կրնաս պահել զլուսդ առանձին,
 Երբ խունապի մէջ է չորս դիդ ամէն մարդ,
 Եթէ կրնաս վստահ ըլլալ քու անձին,
 Երբ ուրիշներ կը կասկածին քու վրայդ,
 Կամ չտեսնել՝ շրջապատուած սուտերով,
 Ասողներու միջեւ մնալ սիրայիր,
 Եթէ կրնաս ըլլալ բարի բայց ուժով,

Եթէ կրնաս դուն երազել եւ սակայն
 Չըլլալ գերին երազներուդ գերիխաղ,
 Եթէ կրնաս լսել քու խօսքդ վնիս
 Չարափոխուած յիմարներէն վաճուէր,
 Եթէ կրնաս սիրս ու ջիգեր եւ մկան
 Մաշուսէն վերջ նորէն լարել անդադար
 Եւ դիմանալ, երբ մեռած է ամէն բան,
 Բացի կամէն, որ կը մնայ մէջդդ վառ,

Եթէ կրնաս արհամարհու հետ՝ պարզուկ,
 Ամբոխին մէջ՝ կորովաձիգ ըլլալ միշտ,
 Եթէ թաղես կիրքի ռուպէն վաղանցուկ,
 Երբ մարդերը անգոր են քեզ առթել վիշտ
 Եւ ամենուն կու տաս արժէքն իր արդար,
 Քուկդ է երկիրն ու իր գանձերն անհամար,
 Եւ աւելին՝ այն աստեւ մարդ մըն եւ դուն:

Թրգմ. Մ. ԻՆՆԱՆՆ

Բ. ՔԻՓԼԻՆԿ